

Kinshasa, 30 april, 2023

Goede vrienden,

Hier zijn we dan weer met wat kort nieuws uit Kinshasa.

Na het vertrek van Kathleen en Stijn zijn we terug iedere dag op pad geweest, dan bij de kinderen in de huizen, dan met het Centre Mobile.

We zien toename van het aantal kinderen die op straat moeten leven en de politiek van het land maalt er niet om. De grote oorzaak van dit fenomeen is de armoede en het bijgeloof. De politici vullen liever hun eigen zakken en laten de bevolking in armoede overleven.

Congo, een land met zoveel mogelijkheden en zo een arme bevolking!!!

Het aantal straatkinderen wordt geschat op 30.000, maar men spreekt zelfs van 35.000. Op straat bedelen ze in kleine groepjes en het doet zo hartpijn dat te zien. Wij kopen hen dan brood omdat ze honger hebben.

Gelukkig zijn er structuren die zich dagelijks inzetten voor deze kinderen, zoals ORPER, de eerste en grootste structuur in Kinshasa.

In de huizen zien de kinderen ons zo graag komen, zij weten dat we er voor hen zijn. We werken aan hun fijne motoriek, sensibiliseren, knutselen, helpen met hun werk en spelen spelletjes. Zij zijn zeer gevoelig voor de knuffels die we hen geven.

De tweede reeks colli die we dit jaar opstuurden zijn ondertussen aangekomen. Hierin zaten nog 9 computers, kleding, spelletjes, medicatie en knutselgerief.

Het digitaal klasje in een van de meisjeshuizen is al ingericht, zoals we al schreven, en dat van een jongenshuis is in opbouw. Zo kunnen de kinderen, beetje bij beetje, leren omgaan met de moderne technologie.

Het op pad gaan met het Mobiel busje was weer een hele beleving. Veel miserie! We zien nu al 3 generaties die op straat leven en veel jongeren zijn zwaar onder invloed van drugs om de miserie te vergeten. Ons bezoek is telkens zeer welkom. Na het uitdelen van eten, zoals we vermelden in ons vorig schrijven, hebben we nu frisdrank en kleding uitgedeeld en de moeders maakten we blij met wat juwelen. Er is ook grote nood aan preservatieven en geboortebeperking.

Gelukkig hebben we tijdens een verlengd weekend ook de kans gehad om met Père Alpha het binnenland te bezoeken. Het was een hele verademing om door die kleine dorpjes te rijden en met de mensen te praten om even te ontsnappen aan de vuile lucht van deze miljoenenstad Kinshasa.

Zo zijn we nu, met een dubbel gevoel, aan onze laatste week bezig en hebben we veel indrukken te verwerken.

Na onze vele gesprekken met de opvoeders in de huizen over de dringende noden die er zijn, zal ons bezoek dit jaar eindigen met een evaluatiegesprek en kunnen we in België verder werken.

We zijn blij met hetgeen we hier hebben kunnen verrichten, maar er is nog veel werk dat wacht. Gelukkig heeft ORPER een ploeg dynamische mensen die zich dagelijks inzetten voor deze kinderen.

Hier volgen enkele sfeerbeelden met kinderen die we gelukkig maakten. Een van de jongetjes maakt een vlieger met afval plastic. Vindingrijk!

Lieve en warme groetjes van Anny en Marijke

